

A MI SZINHÁZUNK

95

JÉZUSKA AZ ORSZÁGÚTON

KARÁCSONYI TÖRTÉNET 1 FELVONÁSBAN

IRTA :

BÁRÁNY FERENC

II. KIADÁS

S Z A L É Z I M Ű V E K

A SZINMŰVEK RÖVID TARTALMA

95. SZAM.

Jézuska az országúton

Karácsonyi történet 1 felvonásban — Irla Bárány Ferenc — II. kiadás — 10 férfi szereplő és angyalok — Szín: országút — Ára 1 P.

Megható karácsonyi történet a kis Pistáról, aki a szentestén mindenkitől elhagyatva, éhesen bolyong az országúton. Forró imáját meghallgatja a kis Jézust. Először próbára teszi. Megjelenik a sátán és arra csábítja a fiút, hogy míg a hívők az éjféli misén vannak, törjön be egy házba. Pista ellenáll a kísértésnek, de ereje elhagyja, ájultan esik össze. Így találja meg a falu orvosa, aki magához veszi az árva gyereket. A kis Jézus, aki az országúton is jelen van, boldog karácsonyt szerez a kis Pistának.

97. SZAM.

Édesanyám, hol vagy?

Karácsonyi történet 2 képben — Irla Goriczky Elvira — II. kiadás — 15 női szereplő — Szín: szoba — Ára 1.30 P.

Hárshegyi Ella, anya nekul temott, elkenyezettett gyermek, nevelőinek valóságos réme. A német nevelőnő nem bírja ki mellette, felmond. Egy magyar nevelőnőt vesznek fel helyette. A nevelőnő nem más, mint a kisleány anyja, aki 10 évvel ezelőtt egy félreértés miatt elhagyta férjét. Férje közben meghalt s most gyermeke után érzett anyai vágya visszahozta őt. Anyósa miatt kénytelen, mint nevelőnő szerepelni. Látja kislánya szüntelen vágyakozását anyja után, akinek előtte halálhírét költötték. Ella egyre jobban megszereti új nevelőnőjét, akiről nem is sejti, hogy édesanyja. A szent ka-

JÉZUSKA AZ ORSZÁGÚTON

A MI SZINHÁZUNK

95.

**7261 — DON BOSCO NYOMDA. RÁKOSPALOTA
(SARKADI J. A.) HORTHY MIKLÓS-ÚT 97. TEL. 295-203**

BÁRÁNY FERENC

**JÉZUSKA
AZ ORSZÁGÚTON**

**KARÁCSONYI TÖRTÉNET
EGY FELVONÁSBAN**

MÁSODIK KIADÁS

SZALÉZI MŰVEK

S Z E R E P L Ő K :

PISTA
CSAVARGÓ
KOLDUS
ORVOS
1. FALUSI
2. FALUSI
1. }
2. } JÁRÓKELŐ
3. }
ANGYALOK
JÉZUSKA

Idő: karácsony éjjelén.

**A Magyar Királyi Belügyminisztérium 109.000/1932 számú
rendelete alapján az előadás jogát fenntartjuk.**

**Az előadási jog
a kiadónál (Szalézi Művek, Rákospalota) is megszerezhető.**

Szín: Behavazott országút, háttérben fenyők. Idő: Karácsony éjszakáján, éjfél előtt. A szín gyengén világítva.

1. JELENET.

Pista, majd 1, 2, 3-ik járókelő.

PISTA (10 év körüli gyermek. Rongyos ruhában cipőben jön az országúton. Kezét zsebredugja, majd időnként lehelletével melegíti.): Istenem! Istenem! Hát nincs senki, aki egy darab kenyeret adjon! Nincs senki, aki fedelet nyújtson nekem!

1. JÁRÓKELŐ (jön az országúton.)

PISTA (könyörögve): Kérem szépen én tegnap óta nem ettem, olyan éhes vagyok!

1. JÁRÓKELŐ (végigméri és szótlanul elmegy.)

PISTA: Még csak meg sem hallgatott! Hát nincs az embereknek szívük? Amíg édesanyám élt, egy koldus sem mehetett el az ajtónk előtt, hogy ne kapott volna valamit! Édesanyám! Miért is hagytál itt! Ha már elmentél a jó Istenhez, vittél volna engem is magaddal!

2. JÁRÓKELŐ (az ellenkező irányból jön.)

PISTA (félve nyújtja ki a kezét): Kérem szépen én nem vagyok koldus, de nagyon éhes vagyok! Tessék szíves lenni adni egy darab kenyeret!

2. JÁRÓKELŐ: Nem szégyelled magad koldulni? Erre tanítanak otthon? (El.)

PISTA (*harangszót hallani*): Mi az? Ilyenkor harangoznak? Persze! Ma karácsony van! Karácsony van és nekem nincs hova menni!

3. JÁRÓKELŐ (*jól öltözött úr, jön. Pista nem mer szólni neki, csak áll.*): Mi az? Ki van itt? Utan-álló? Kérem nekem nincs semmim! Én kérem jó ember vagyok! Én mindig adok a templomban a perselybe! És a gyűjtőívekre is mindig jegyzek! Rólam mindenki tudja a faluban, hogy jó vagyok!

PISTA: Bácsi kérem, ne tessék félni, én nem bánok senkit! Én szegény vándorló gyerek vagyok! De ha egy darab kenyeret tetszene adni! Tegnap óta nem ettem!

3. JÁRÓKELŐ: Hát ez hallatlan! Egy csavargó kölyök meri az embert megállítani az utcán! Ki vagy te? Miféle?

PISTA: Szegény árva gyerek vagyok! Nincs senkim és semmim! Nagyon fázom és éhes is vagyok!

3. JÁRÓKELŐ: Mi közöm van nekem ehhez? Ha éhes vagy, egyél havat! Különben figyelmeztetek, hogy hordd el innen magad, mert ha visszajövet itt látlak, hát átadlak a csendőrnek! Szerencséd, hogy én jó ember vagyok, különben ellátnám a bajodat!

PISTA: Bácsi kérem, én igazán nem akarok semmi rosszat csinálni! Nincsenek szüleim, gyalog jövök Szegedről!

3. JÁRÓKELŐ: Ismerem már ezt a fogást! Engem nem ugratsz be vele! Persze kellene egy pár krajcár cukorra! Na csak hordd el magad! (*El.*)

PISTA: Nem hisz nekem senki! Otthon sosem kérdezték a koldustól, hogy kicsoda és miért kér! Édesanyám mindig azt mondta, hogy elég baj, ha rá van szorulva! Legjobb lesz, ha lefekszem ide a fa alá! Talán etalszom! (*Leül a fa alá.*) Istenkém, de hideg van!

2. JELENET.

Pista és Csavargó.

CSAVARGÓ (*toprongyos figura, hátán zsák, zsebre-vágott kézzel fütyürészve jön, meglátja a fa alatt ülő Pistát*): Hát ez miféle féreg? Talán sündisznó? No csak jókorára megteremtette az Isten. De ha jobban megnézem, akkor gyerek. Ki bornya vagy, öcsém?

PISTA: Kerekcs Pista vagyok, kérem szépen.

CSAVARGÓ: No, neked is jókor jutott eszedbe májáliszni! Melegebb helyet nem találtál magadnak?

PISTA: Pestre megyek. Tessék mondani, messze van még?

CSAVARGÓ: Pest? Kukutyin sokkal közelebb van. Csak nem gyalog akarsz Pestre jutni? Mit keresel Pesten?

PISTA: Azt nem tudom, kérem. De onnan indultam el Szegedre a nagynémhez, mert meghalt az édesanyám és utolsó szava az volt: menj el fi-am, Szegedre a Mari nénihez, az majd gondodat viseli.

CSAVARGÓ: No szépen fölruházott, azt meg kell hagyni.

PISTA: Hiába mentem Szegedre, nem találtam meg a Mari nénit. Senkit nem ismertem abban a nagy városban, így visszafordultam és most visszamegyek Pestre. Ott több embert ismerek, talán kapok valami munkát.

CSAVARGÓ (*közben leül mellé*): Ha munkát akarsz, akkor nem kell olyan messzire menni, adhatok én is neked. Könnyű munka és kifizető. Tudsz mászni?

PISTA: Fára? Igen.

CSAVARGÓ: Nem fáramászásra gondoltam, hanem tudsz-e ablakon bemászni? Csak ötperces mun-

ka és annyi pénzt kapsz, hogy 3 hétig ehetsz-
ihatsz belőle, még föl is ruházhatod magad.

PISTA: És mindezért csak be kell másznom az ab-
lakon?

CSAVARGÓ: No igen. Közben pedig összeszeded
azt, amit látsz, sőt azt is, amit nem látsz.

PISTA: Nem értem. Hát miért nem csinálja meg a
bácsi?

CSAVARGÓ: Én nem férek be azon az ablakon.
Éppen egy ilyen kisfiút kerestem, mint te vagy.
Remélem, elég értelmes vagy ehhez a munká-
hoz. Nem kell félni, ilyenkor az egész falu az
éjféli misén van, senkivel se fogsz találkozni.

PISTA: A bácsi talán azt akarja, hogy én betörjek
valahová?

CSAVARGÓ: No, nem kell ilyen durva szóval kife-
jezni a dolgot. Ez nem betörés, csak besurra-
nás. Lebukás esetén legalább 5 évet jövedelmez.

PISTA: Kérem, én még sohasem loptam.

CSAVARGÓ: Enni se ettél mindig, de egyszer csak
elkezdted. Ezt is el kell egyszer kezdeni. Má-
sodszor már úgy megy majd, mint a karika-
csapás.

PISTA: Édesanyám nem erre tanított engem. Ő min-
dig azt mondta, hogy bűn a máséhoz nyúlni...

CSAVARGÓ: Szamárság! Rongyos vagy, éhes vagy,
annak az úrnak pedig, akihez belátogatsz, min-
dene megvan, amiről a magunkfajta csak ál-
modni mer. Tudod, hogy hány szobája, milyen
ruhái vannak az ilyennek? Tele a kamrája
olyan ennivalókkal, amilyent te talán még éle-
tedben sem ettél! Ne töltsük itt a drága időt!
Gyere, mássz be egy-kettő!

PISTA: Nem megyek! Nem akarok lopni. Nekem
nem kell a másé!

CSAVARGÓ: Adta kölyke, ne ordíts itt nekem! Nya-
kamra csődíted az egész falut! (*Rángatja.*)

PISTA: Segítség! Emberek!

CSAVARGÓ: Te, beléd fojtom a szuszt, ha nem hagyod abba ezt az üvöltést! (*Zaj hallatszik.*) No, itt van! Már jönnek is! Megállj, te csibész, még találkozunk! (*Ellöki és kifut oldalt.*)

PISTA (*kimerülten rogy a hóba*): Jézuskám, ne hagyj el... Olyan fáradt és kimerült vagyok... Talán meg is halok... Elmegyek én is édesanyámhoz, a szép mennyországba... Gyere Jézuskám, vigyél magaddal... (*Elalszik.*)

3. JELENET.

Pista, Jézuska és az angyalok.

A színpalak mögül halk énekszó hallik, egyre erősödik és a szín lassan kivilágosodik. Angyalok kíséretében megjelenik a kis Jézuska. Az alvó Pista fejéhez áll, az angyalok félkörben sorakoznak körülötte. A kis Jézuska áldón terjeszti karjait föléje.

JÉZUSKA: Bennem bízol, hozzám fohászkodol, te szegény kis árva. Tőlem vársz segítséget karácsony éjszakáján. Ime, eljöttem hozzád. Ki bennem bízik, nem csalatkozik. Ne szomorkodjál, szegény árva, éjfélre mindened lesz. Puha ágyad, meleg cipőd, tiszta ruhád. S mindezért nem kérek egyebet tőled, csak azt, hogy maradj ilyen becsületes, istenfélő továbbra is.

ANGYALOK: Ámen. (*Jézuska elindul, angyalok kétoldalt kísérik és éneklük.*)

Serkenj lelkem mély álmodból,
vigyázz magadra,

Mert ma Urad jön világra

Alleluja!

Megváltásodra, nagy áldásodra

Drága kincset hoz magával

Alleluja!

Teljes szívvel s víg örömmel
Ma az angyalok
Pásztoroknak megjelentek
Alleluja!
Hogy az ő uruk s égi királyuk
E világra most születék
Alleluja!

(Dallamát lásd Tárkányi-Zsaskovszky Egyházi énektár 123. ének.)

Az ének egyre halkabb lesz, a szín elsötétül. Pista tovább alszik.

4. JELENET.

Pista és Koldus.

KOLDUS *(toprongyos öreg ember, jön balról, haragszó hallatszik):* Ejnye! Jó lesz sietnem, ha még idejében a templomban akarok lenni! Ha nem igyekszem, akkor a többi kéregető elhalássza előlem a jó helyet! *(Mealátja Pistát.)* Hát itt meg miféle rongydarab fekszik? Talán valakinek nagyon melege volt és ledobta a kabátját? *(Fel akarja emelni.)*

PISTA *(felriad):* Ne tessék bántani! Én nem vagyok koldus! Csak egy szegény fáradt gyerek!

KOLDUS: Ejnye! Ilyen csomagot sem láttam még, aki beszél! Ki vagy te öcsém?

PISTA: Szegény árva gyerek vagyok! Ne tessék bántani! Semmi rosszat nem csináltam!

KOLDUS: Ne félj tőlem fiacskám! Nem bántalak! De nem lesz jó itt maradnod ebben a hidegben, mert megfagysz!

PISTA: Nincs nekem hová mennem!

KOLDUS: Honnan jössz?

PISTA: Szegedről.

KOLDUS *(letelepszik mellé):* Na ez csinos egy út!

Látszik, hogy fiatal vagy, még jók a lábaid!
Aztán mit kerestél Szegeden?

PISTA: Az úgy történt tetszik tudni, hogy az édesanyám egy hónappal ezelőtt meghalt és a halálos ágyán meghagyta, hogy keressem föl Szegeden az asszonytestvérét, az majd gondoskodik rólam!

KOLDUS: Az persze nem vállalt el!

PISTA: Nem is találtam meg, mert elköltözött onnan és nem tudta senki megmondani az új címét! Így aztán visszafordultam! Tegnap elfogyott az utolsó darab kenyérem is...!

KOLDUS: Tegnap óta nem ettél?! Szegény gyerek, miért nem mondtad ezt előbb! *(Kibontja a zsákját.)* Várjál csak! Itt van egy kis ennivaló, egy derék asszonyságtól kaptam! Azt mondta, hogy legyen ma, Jézus születésnapján nekem is jó napom! Na nézzük csak, mit is adott! *(Kiszedi a zsákból.)* Nézd csak! Egy csirkecomb! Kenyér is van hozzá! Meg nézd csak! Mákoskalács! No ez csak finom lesz! Egyél öcskös! Ne éhezzél, mint otthon!

PISTA: Csak nem eszem meg a bácsi vacsoráját!
Egy kis kenyeret tessék adni!

KOLDUS: Csak ne szerénykedjél öcsém! Tanuld meg, hogy szemérmes koldusnak üres marad a tarisznyája. Edd csak meg nyugodtan! Majd ad helyette a jó Isten másikat! *(Pista nekilát az evésnek.)* Úgy! Csak egyél öcsém! Tudom én azt, hogy milyen rossz dolog üres gyomorral járkalni!

PISTA: Jaj de finom ez a csirke!

KOLDUS: Aztán mondd, öcsém! Mit akarsz tovább csinálni?

PISTA: Visszamegyek Pestre! Talán találok ott valami munkát.

KOLDUS: Gyöngye vagy te a munkára!

PISTA: Ne tessék gondolni! Mikor anyukám beteg volt, akkor is dolgoztam! De sajnos, megszűnt a munka! Egy tejszarnokban voltam kihordó! Kaptam reggelit és egy pengőt egy napra!

KOLDUS: Bizony keserves kenyér ez, fiacskám! Ilyen kis gyerekeknek még iskolában a helye! Dehát hiába!... (*Ismét harangoznak.*) No, de most már csakugyan sietek a templomba!

PISTA: Istenem! Éjféli mise lesz! Eddig minden évben voltam anyukámmal! (*Sírásba fúló hangon.*) Az idén már nincs anyukám és nem is lesz már soha többé!

KOLDUS (*fölkel*): Na Isten veled, édes fiam! (*Keresgél a zsebében.*) Nézd, van egy pár krajcárom, igaz, hogy nem sok, de fogadd el tőlem. Hátha megéhezel vagy megszomjazol útközben.

PISTA: De a bácsinak sincs!

KOLDUS: Azzal ne törődjél fiacskám! Vedd csak el nyugodtan! Ne félj! Nem sok. Dehát nekem sincs több.

PISTA: A bácsi olyan jószívú. Majd imádkozni fogok érte.

KOLDUS: Azt megteheted fiacskám. Bár nem tudom, hogy érdemes-e egy ilyen öreg koldusért. Én meg majd érted fogok imádkozni. Na Isten veled! Aztán ne időzzél itt soká, mert még megfagysz. (*Koldus el.*)

5. JELENET.

Pista egyedül.

PISTA: Édes jó Istenkém! Köszönöm neked, hogy vacsorát adtál! És köszönöm neked, hogy egy ilyen jószívú bácsit küldtél nekem! Szeretnék elmenni az éjféli misére, de ilyen rongyos ruhában talán be sem engednének! Olyan jól érzem magam, hogy már nem vagyok éhes és na-

gyon szeretnék aludni, mert álmos vagyok. Olyan jó lenne, ha lefekhetnék ide, de tudom, hogy nem szabad, mert megfagyok! Azért most fölkelek és elmegyek Pestre... (*Mindjobban akadozik a hangja, mint mikor valaki az álmos-sággal küzd*) mert nem akarok meghalni, hanem dolgozni akarok és ha felnövök, akkor gazdag leszek és a szegény gyerekeknek mindig fogok adni... Jaj de jó volt a csirkecomb és a mákoskalács! És most nem fogok elaludni, csak egy kicsit pihenek, mert itt olyan jó! Én nem fogok... aludni... csak... (*Ledől a fa alatt és elalszik.*)

6. JELENET.

Pista és két falusi.

A két falusi jön, az egyiknél lámpa, a másiknál bot.

1. FALUSI: Ne félj, komám! Még jókor odaérünk a misére! Még csak a másodikat harangozták.
2. FALUSI: Az igaz! Nem is tudom, hogy miért sietünk annyira. Az embernek még a lélekzete is eláll bele. (*Megáll.*) Várjunk egy kicsit, míg kiszusszantom magam. Erős a kapaszkodó erre, osztán mi sem vagyunk már húsz évesek.
1. FALUSI: Az már igaz! Ma-holnap már a lányom is húsz éves lesz. Most is hogy fáj a szíve, hogy otthon kellett maradnia, dehát valakinek csak kellett a kisebbekre vigyázni. Mióta szegény anyjukom meghalt, az Isten nyugosztalja szegényt, bizony az Ágnes lányom viseli gondját a háznak!
2. FALUSI: De még hogyan! Mindenki mondja a faluban, nemcsak én mondom, hogy mintaleány az Ágneséd.
1. FALUSI: A többire sem lehet panaszom. A Jani fiam is kapott kitüntetést a leventében. Szegény feleségem büszke lehetne a gyerekeire, ha él-

- ne. Dehát nem így volt megírva a sors könyvében.
2. FALUSI: Bizony az Isten akaratába bele kell nyugodni. Látod, neked legalább vannak gyermekeid, akikben örömed telik. Nekem meg a feleségemnek még ez az örömünk sincs, mióta az Úr elvette a kis Jóskánkat. Azóta az asszony egészen beteg a búsulástól. Hiába mondom neki, hogy majd ad az Úr helyette másikat.
1. FALUSI: Bizony nagy csapás volt az rátok, amikor elment a kis Jóska. Szép szál gyerek volt az istenadta.
2. FALUSI: Bizony jobb rá nem gondolni, mert megszakad az embernek a szíve. Na gyerünk komám, mert még elkésünk! (*Indul.*)
1. FALUSI: Várj csak komám! Itt látok valamit! (*Pistára világit.*) Valamiféle rongy.
2. FALUSI: Bizonyosan odadobta valaki! (*Megpiszkálja a bottal.*)
1. FALUSI: Hagyd ott! Ha valaki eldobta, bizonyosan semmit sem érő. Induljunk, mert már kezdek fájni.
2. FALUSI: Várj csak! Valami van ebben a rongycsomagban. Nézd csak! Egy ember!
1. FALUSI (*cdavilágít*): Még hozzá egy gyerek! Fiú! (*Megrázza Pistát.*) Hallod-e öcsém! Megfagysz itt! (*Pista nem mozdul.*)
2. FALUSI: Talán már meg is fagyott. (*Ő is rázogatja, dörzsöli Pistát.*) Kelj föl, öcsém! Egészen hideg már. Nem is csodálom, ilyen vékony rongyos ruhában. Szegény gyermek! Ez bizony szomorú karácsony!
1. FALUSI: De hogyan került ide? Nincs szállása? Ki gyereke lehet?
2. FALUSI (*állandóan dörzsöli Pistát*): Akárkié volt, pogány lélek lehetett, hogy kiverte a födele alól ilyen cudar időben!

1. FALUSI: Még hozzá szent karácsony éjszakáján!
2. FALUSI: Úgy látom komám, hogy még jókor értünk ide, van még benne lélek. Ne sopánkodjunk itt hiába, hanem azt mondom neked, szaladj csak vissza az úton és nézd, hogy nem látod-e valahol a doktor urat. Úgy tudom, hogy ő is eljön az éjféli misére. Biztosan összetalálkozol vele.
1. FALUSI: Jó! Addig terítsd rá a subámat! (*Leveti.*) Majd én szaladok és akkor nem fázom. Te meg addig vigyázz a szegény kis féregre.
2. FALUSI: Persze, hogy vigyázok! Hátha fölébred közben?.
1. FALUSI: Én meg szaladok! (*Elsiet arra, amerről jöttek.*)

7. JELENET.

Pista és 2. falusi.

2. FALUSI: Te szegény kis gyerek! Kicsi féreg! De szívtelen is lehetett az, aki kivetett a hidegbe, hiszen ilyenkor még a kutyát sem engedik ki a földél alól! Talán árva vagy?... Istenem!... Lehetséges az, hogy csodát tettél és az én kicsiny Jóskám helyett küldted? Körülbelül anynyi idős lehet, mint az én kis fiam volt.

8. JELENET.

Előbbiek, 1. falusi és orvos.

1. FALUSI (*líhegve jön*): Éppen itt kaptam el az orvos urat! Jön már!
- ORVOS (*jön*): No mi baj van, atyafiak? Maguk még karácsonykor sem tudnak meglenni nélkülem? Még majd elkésem az éjféli miséről! Tán bizony a lábát törte, szomszéd?
2. FALUSI: Nem a, doktor úr! Hanem egy félig megfagyott gyereket találtunk.

ORVOS: Félig megfagyott gyereket? Hol van? Falunkbeli?

1. FALUSI: Itt e! Nem falubeli, de még csak a falu környékén sem láttam soha.

ORVOS: No csak világítson rá! Igy ni! Hát bizony, ez egy valóságos gyerek! De milyen rossz bőrben van szegényke! Na majd mindjárt segítünk rajta, ha ugyan még lehet! *(Megtapogatja, nézi, majd dörzsölni kezdi.)* Él még! Úgy látszik, szerencsére még nem fekszik itt régen. *(Pista megmozdul.)* Aha! Már kezd éledni! *(Tovább dörzsöli.)* Van a zsebemben egy kis konyak. Majd ez magához téríti. *(A szájába tölt.)* Igy ni! *Pista lassan magához tér és felül.*

PISTA: Hol vagyok? Én Pestre akarok menni!

ORVOS: Jól van fiacskám. Majd eljutsz Pestre, csak előbb egy kicsit kipihened magad. Most úgy sincs vonat.

PISTA *(egészen magához tér)*: Én nem vonattal megyek, hanem gyalog!

ORVOS: Gyalog Pestre? Ilyen hideg éjszakában? A szüleidhez még?

PISTA: Nekem nincsenek szüleim, senkim sincs.

ORVOS: Hát akkor minek még Pestre?

PISTA: Munkát keresek.

ORVOS: Na amiatt ugyan ráérsz egy pár évig. De miért feküdtél le a hóba? Nem féltél, hogy meghalsz?

PISTA: Én nem akartam lefeküdni, csak egy kicsit pihenni akartam. Olyan jó volt aludni! Az előbb is olyan szépet álmodtam, hogy itt volt a kis Jézuska az angyalokkal és megígérte, hogy éjfélre lesz meleg szobám és meleg ruhám. És úgy szerettem volna újra ezt álmodni és ha nem kelt föl a 'bácsi, talán újra ezt álmodtam volna! Még karácsonyfám is volt álmomban, tele cukorral! *(Harangoznak.)*

1. FALUSI: Hallod, komám? Már harmadikat harangoznak! Elkésünk!

2. FALUSI: Talán megbocsátja az Isten nekünk, ha emiatt késünk el!

PISTA: Én is úgy szeretnék elmenni az éjféli misére, de úgy-e oda ilyen rongyosan nem lehet elmenni?

ORVOS: A jó Isten nem nézi a ruhát, édes fiam! De azért te még sem fogsz odamenni, hanem, hogy a Jézuska ígérete beteljesedjen, elviszlek hozzá. Ott majd lesz meleg szobád, kapsz ruhát és meleg csizmácskát is. Van nekem egy kis fiam, annyi idős lehet, mint te, annak leszel a játszótársa.

1. FALUSI: De abból már nem lesz semmi, doktor úr! A gyereket mi találtuk, nekünk van első-sorban jussunk hozzá! Igaz-e komám?

2. FALUSI: Úgy is van!

1. FALUSI: Én pedig igényt tartok rá. Az én három gyerekem mellett elfér majd ő is negyediknek.

ORVOS: De hiszen nekem inkább van módom hozzá, hogy fölneveljem! Magának már úgy is ott van a három anyátlan gyermek. Azt mondom maguknak, hogy a gyerek legjobb helyen lesz nálam. (2. *falusihoz.*) Igaz-e szomszéd?

2. FALUSI: Lehet, hogy jobb dolga lenne a doktor úrnál, mint nálam, de én mégiscsak azt mondom, hogy a gyereket nekem küldte az Úristen, a meghalt kisfiam helyett. Ezért arra kérem a doktor urat, meg téged is komám, hogy adjátok nekem a gyereket. Apja helyett apja leszek neki és az anyjukom is úgy fogja szeretni, mint a sajátját. Te mondtad komám az előbb, hogy az Isten ad majd a kis Jóskám helyett másikat.

ORVOS: Igaza van szomszéd! Magának van a leg-több joga közülünk a gyerekhez. Vigye magával és nevelje föl. Neveljen belőle olyan derék ma-

gyart, mint amilyen maga! (*Messziről énekszó hallatszik.*) Ime az éjféli mise megkezdődött. Isten Fia megszületett! Adjunk hálát érte Istennek.

1. FALUSI: Úgy van! Ha már elkéztünk a miséről, itt a szabad ég alatt, közel az Úrhoz, lélekben köszönjük meg neki, hogy elküldte a Megváltót nekünk!
2. FALUSI: És talán ebben a gyermekben a Megváltó szeretetét!

A „Mennyből az angyal” erősödik és lassan összecukódik a függöny.

V É G E.

rácsony este azonban kibékíti a haragos szíveket és Ella boldog lélekkel köszöni meg a kis Jézusnak, hogy édesanyját adta neki karácsonyi ajándékol.

114. SZAM,

Az első karácsony

Karácsonyi mese dalokkal 3 képben — Irla Blaskó Mária — II. kiadás — 15 szereplő — Szín: mennyország, pásztorbarlang és istálló — Történik az első karácsonyestén — Ára kottával 1.20 P.

Gyermekek részére rendkívül alkalmas, könnyen betanítható karácsonyi mese. Az angyalok az égben boldogan ünneplik a világ megszületendő Megváltóját, majd Gábor főangyal vezetésével a pásztorokkal együtt Betlehembe sietnek üdvözölni a kis Jézust.

155. SZAM.

A szív csodája

Karácsonyi mesejáték 3 felvonásban — Irla Goriczky Elvira — Sok gyermekszereplő — Szín: erdőrészlet és kastély — Iskolák, intézetek részére kiválóan alkalmas — Ára 1.30 P.

Bübájos karácsonyi mesejáték Kincrország királynőjének leányáról, a szépséges Gyöngyi hercegnőről, aki nem tud nevetni. Hiába övé az ország minden kincse, egy mosolyért odaadná az egész királyságot. A gonosz varázslatból eltévedt kisleányok szabadítják meg, akik meghívják Földországba, a csodatevő remete kunyhójába. Itt az erdő kellős közepén, karácsony este a kis Jézus őt is megváltja, elhintve szívében a békét. Gyöngyi ráeszmél, hogy a derűt csak a jótett érzése adhatja s boldog karácsonyt szerez a szenteste szegényeinek. A mesevilág minden ismert szereplője felvonul ebben a rendkívül kedves gyermekdarabban: bohócok, apródok, udvarhölgyek, angyalkák teszik nemcsak hatásossá, de látványossá is.

Ara 1'— pengő.